

غزل شماره ۴۴

کنون که بر کفِ گلِ جامِ باده صاف است
به صد هزار زبان بلبش در اوصاف است

بنخواه دقرا شعار و راهِ صحرا گیر
چه وقتِ مدرسه و بحثِ کشفِ کثاف است؟

فقیهِ مدرسه دی مست بود و قوی داد
که می حرام ولی به زمالِ اوقاف است

به دُرد و صاف تو را حکم نیست خوش درکش
که هر چه ساقی ما کرد عینِ الطاف است

بِرُز خلق و چو عمقا قیاسِ کار بگیر
که صیتِ گوشه نشینان ز قاف تا قاف است

حدیثِ مدعیان و خیالِ بهاران
همان بحایتِ زردوز و بوریا باف است

خموش حافظ و این نکته های چون زر سرخ
گاه دار که قلابِ شهر، صراف است

تفسیر فال

آنقدر در مسیر پیشرفت و ترقی گام برمی‌داری که نام نیک و شایسته‌ات بر سر زبان‌ها می‌افتد و در دل‌ها جای می‌گیرد. در عرصه علم و تحصیل به سختی تلاش کن، چراکه در این راه هیچ کس قابل قیاس با تو نیست و هر قدمی که برمی‌داری، تو را به قله‌های بلندتری از دانش و آگاهی نزدیک‌تر می‌کند. اما همواره هوشیار باش، زیرا حسودان ممکن است با دسیسه‌های خود زیر پای تو را خالی کنند تا موفقیت‌هایت را تحت الشعاع قرار دهند. به یاد داشته باش که همراهی با خداوند متعال کلید اصلی موفقیت است؛ پس همواره نمازهایت را در وقت مقرر بخوان تا او نیز دست یاری‌اش را به سوی تو دراز کند و تو را در این مسیر دشوار یاری رساند.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)